

[Kirkeministeren.]

fattelse, at det er det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensens linie, der nu er blevet gældende og har trængt sig ind ikke alene i venstre, men som også er afgørende for socialdemokratiet. Det er ellers ikke nogen hemmelighed, at den linie, vi holder nu, forlængst er blevet trukket op af adskillige af vore folk, bl. a. af min forgænger i embedet, Johannes Hansen. Det ærede medlem hr. Hvidberg vakler iøvrigt lidt i det, synes jeg. Ved et møde for et par uger siden, hvor både han og jeg talte, blev det udlagt, som om det var det ærede medlem fru Bodil Koch, der var afgørende. Nu er det det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen, der er afgørende. Jeg synes dog, der skal være en vis linie i tingene, for begge dele kan jo ikke være rigtig. Jeg tror, det ærede medlem kan være ganske rolig for, at vi allesammen indenfor mit parti har taget vor stilling uden at være underkastet mere eller mindre mystiske kræfter udenfor.

Det ærede medlem mente ikke, at rigsdagen i alle forhold havde forståelse af kirkens forhold, og at rigsdagen nu opkastede sig som synode, og det var til at græde over. Jeg tror, man skal være lidt varsom med — således som også det ærede medlem hr. Erik Appel før gav udtryk for — at stå op og sige: jeg er den, der alene kender kirkens forhold og interesser. Det tror jeg, man skal være meget varsom med. Det er klart, at i denne sag som i alle andre sager har rigsdagens medlemmer taget deres standpunkt ud fra alvorlig overvejelse af, hvad de mener er rigtigt. Derfor tror jeg, at denne pukken på, at man er ene om at repræsentere sandheden, er noget farlig.

Det ærede medlem skildrede, hvordan kirkeministerens egne partifæller faldt fra i udvalget med hensyn til de ændrede indstillingsregler, og rejste derefter spørgsmålet — jeg synes ikke, det er særlig logisk —: Hvorfor faldt nu også kirkeministeren fra, hvorfor gennemførte han det ikke sammen med de konservative og enkelte andre? Hvis det er rigtigt, at mine partifæller faldt fra, er jeg jo også dermed udelukket fra at gennemføre de nye regler, for så mange konservative er der ikke her i rigsdagen, at jeg kan gennemføre sagen alene ved hjælp af de konservative. Det ligger sådan, at selvom en og anden af mine partifæller

måske her har haft et skøn, som gjorde, at vedkommende var noget betænkelig ved det, kunne man regne med tilslutning fra vort parti i denne sag, men som jeg allerede sagde ved anden behandling, er der ikke tale om alene at løse dette spørgsmål. Der var i lovforslaget mange andre meget vigtige spørgsmål, som vi også skal have ordnet; spørgsmålet om valgretsalder og om tilmeldelsespligt og mange andre ting, som vi nu får ordnet i denne omgang, og det anser jeg for meget betydningsfuldt.

Men jeg gentager, hvad jeg allerede understregede ved anden behandling, at jeg er ganske enig med det konservative folkeparti i dets syn på det problem, der hedder udlandspræster, og jeg synes også, det er noget, som vejer meget tungt til. Jeg vil være villig til, såvidt det står til mig, at være med til at søge en løsning så snart som muligt. Det vil altså ikke kunne ske i denne forbindelse, men det vil ske, så snart det er muligt, og jeg giver det ærede medlem hr. Hvidberg fuldkommen ret i hans skildring. Jeg har selv personlig i de 1½ år, jeg har været kirkeminister, fået et meget stærkt indtryk af, at der her ligger et problem, der absolut må løses og løses inden altfor længe. Det ærede medlem hr. Hvidberg oplæste en skrivelse fra en tidligere udlandspræst — der var i denne forbindelse tale om Færøerne. Det er ganske rigtigt, at situationen allerede i dag ligger sådan, at det er vanskeligt at få besat alle embederne på Færøerne. Jeg imødeser den mulighed, at vi i den kommende tid vil være meget vanskeligt stillede her. Jeg tror, at dette problem ligger så tungt og alvorligt, at det må løses, og jeg har stadig svært ved at se, at de tre partier, der gik imod, virkelig kan forsvare det, når de dog selv erkender, at der her ligger et tungt og alvorligt problem, der skal løses.

Jeg skal altså sige til det ærede medlem hr. Hvidberg, at der er i det lovforslag, der nu er tale om, mange betydningsfulde spørgsmål, som er blevet løst. Tilbage ligger det andet store problem, og det bør vi søge løst så hurtigt som muligt. Det ærede medlem har ret i, at det vejer meget tungt og alvorligt til.

Marius Buhl: Jeg har lagt mærke til, både ved anden behandling og nu også ved